

ζῶν μέρος, πατήρ ἢ μήτηρ τυχόν, παραλαμβάνειν καὶ περιθάλλειν τὸ ὀρφανὸν θῆλυ μέχρι τῆς ἡλικιώσεως . . . πραγματεύεσθαι δὲ τῷ ἄρρενι τέκνῳ τὴν κτῆσιν τοῦ πατρικοῦ ἢ μητρικοῦ ὀσπητίου. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι συντρέχειν εἰς τὴν ὑπανδρείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν ἐκ τῶν ἐνόντων. Εἰ δὲ καὶ τῆς ὀφειλετικῆς ταύτης συνδρομῆς ἀποστεροῦντες φανῶσι τὴν ὀρφανὴν αὐτῶν ἀδελφὴν, ἔχει ἄδειαν τὸ ζῶν μέρος τῶν γονέων πωλεῖν ἐκ τῶν ὀρφανικῶν ὑποστατικῶν καὶ ἐκ τῶν ἄσπρων τῆς πωλήσεως, οἰκονομεῖν τὰ πρὸς ὑπανδρείαν τῆς ὀρφανῆς θυγατρὸς. Γίνεσθαι δὲ τοῦντεῦθεν τὰ προικοσύμφωνα τῇ εἰδήσει τῶν κατὰ καιροὺς προεστώτων τῆς νήσου ταύτης καὶ γράφεσθαι παρὰ τοῦ κοινοῦ νοταρίου, ἵνα μὴ περὶ τὰ διατεταγμένα τῶν προικοδοσιῶν συμβαίῃη δολιότης καὶ κλοπὴ παρὰ τινος . . .».

646

1814. Διάταξις πΚ. Κυρίλλου Ζ', περὶ κωλυμάτων γάμου, ἐν 70, Β', σ. 149–151. (Ἐπετράπη κατ' ἐξαίρεσιν ὁ γάμος πάππου καὶ ἐγγόνου μετὰ ἀπλῆς θείας καὶ ἀνεψιᾶς).

647

1814. Εἵδησις ἀπὸ μέρους Καντζελλαρίας τῆς νήσου Πετζῶν, τῆς 15 Μαΐου,

«πρὸς ἅπαντας τοὺς καπετανεὺς καὶ κυβερνήτας τῶν καραβίων, μικρῶν καὶ μεγάλων τῆς νήσου ταύτης Σπέτσας, ἐν 48, σ. 10–12.

1) . . . διορίζομεν ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τοὺς καπετανεὺς . . . ὅπου ἤθελαν κινήσει εἰς ταξειδί, ἐκεῖ ὅπου κάμουν τὴν πούλησιν τῶν πραγματειῶν τους, νὰ εὐγάζουν σερμαγιὰν σωστήν. Παρομοίως νὰ εὐγάζουν καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς. Εἰς ὅποιαν σκάλαν πωλήσουν, ἔχουν νὰ πληρώνονται τὰ 5 ο/ο. Παρομοίως νὰ εὐγάλη ὁ καπετάνιος ἄλλα 5 ο/ο ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μείναντα, ὅπου ἔχει νὰ κάμῃ μερίδιον μὲ τοὺς συντρόφους καὶ μασούλα τοῦ καραβιοῦ. Εὐγάζοντας αὐτὰ τὰ 5 ο/ο, τότες νὰ κάμῃ μερίδιον καὶ ἀριβάροντας σὺν Θεῷ εἰς τὸν λιμένα μας, νὰ ἔχουν νὰ μετροῦν εἰς τὴν κάσσαν τῆς Κοινότητός μας διὰ τὰ βασιλικά δοσίματα καὶ ἔξοδα τῆς πολιτείας μας.

2) Κάθε καπετάνιος ἔχει χρέος νὰ εὐγάλη διάφορα τῆς σερμαγιᾶς, ὡς κάτωθεν. Εἰς Μάλτα καὶ Μεσὴνα πρὸς 17, $1\frac{1}{2}$ ο/ο, εἰς Μαγιόρκα 25 τὰ ο/ο, εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰσπανίας 25 ο/ο, εἰς Κάθεξι, Λισβόνα Πορτογάλῳ 30 ο/ο. Εἰς Νεάπολιν 18 ο/ο. Ἐκεῖνα δὲ τὰ καράβια ὅπου ὑπάγουν καὶ φορτώνουν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ πωλήσουν εἰς τὰς εἰρημένας σκάλας, ἔχουν νὰ εὐγάλουν 10 ο/ο περισσότερον. Ἀπὸ τὰ εἰρημένα ἐγγραφα τῆς κάθε σκάλας, διὰ τὰ μέχρι τοῦ Λεβάντε, θέλει μείνει εἰς τὴν διάκρισιν, ἀφοῦ ἔλθῃ εἰς τὸ πόρτο μας ἓνα καράβι, ὅπου κάμῃ εἴκοσι τάλληρα μερίδιον, ὁ καπετάνιος ὑπόσχεται νὰ εὐγάλη τὰ διάφορα σωστά. Εἰ δὲ καὶ εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὰ πενήντα, θέλει μείνει εἰς τὴν διάκρισιν πάλιν, ἀφοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν λιμένα μας, νὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν μας οἱ λογαριασμοὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως, καὶ τότε ἡ καντζελλαρία μας θέλει διορίσει, ἐκεῖνο ὅπου πρόπει νὰ γένη.

3) Κάθε καπιτάνιος ἔχει χρέος, ἂν πιάσῃ ταξειδί ἀπὸ τὸν πουνέντε διὰ τὰ μέρη τοῦ λεβάντε, ἢ καὶ διὰ ἄλλο μέρος, νὰ βάλλῃ τὰ διάφορα, τὶς σερμαγιᾶς εἰς τὰ ταξειδί κεφάλια,

διὰ τὰ παίροντων καὶ αὐτὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἱκαμπίου μαριτίμου καὶ ἔτι χρεωστεῖ ὁ καπε-
τάνιος τὰ βαστῇ τὰ 5 ο/ο καὶ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μαρινάρους, ὅπου ἔχει μέσα εἰς τὸ καράβι
του, τὰ τὰ δίνῃ καὶ αὐτὰ μὲ τὸ καλὸν του φθάσιμον εἰς τῆς καντζελλαρίας τὴν κάσαν.

4) Ἐπειδὴ τὸν περασμένον χρόνον ἠκολούθησαν πολλὰ ἀταξία ἐπάνω εἰς τὴν σερμαγιέ,
πρᾶγμα ἀσυνήθιστον ἕως εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὸ ἐξῆς μὲ κανένα τρόπον δὲν ὑπο-
φέρομεν οὔτε στέργομεν τὰ πάσχη ἢ σερμαγιέ καμμίαν ζημίαν, ἀλλὰ ὅταν . . . ἤθελε τύχει
παρόμοιον πρᾶγμα, ὃ τε καπετάνιος μὲ τοὺς συντρόφους του, καὶ οἱ παρτζεβεβέλοι πρέπει
τὰ χρεωστῇ τὰ ἀναπληρώσουν ὅλην τὴν ζημίαν, καὶ ὅχι ἄλλῳ.

5) Ὁ καπετάνιος, εὐθὺς ὅπου ἤθελεν εὔγει ἀπὸ τὸ πόρτον, ἢ πρώτη φροντίς του πρέπει
τὰ εἶναι τὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς συντρόφους του, μὲ ὅλην τὴν καθαρότητα τὴν σερμαγιαί του
ὅλην, ὅπου ἔχει, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πούλησιν τὰ κρατῇ παστρικὸν λογα-
ριασμόν . . .

6) Τὸ καράβι, ὅπου ἤθελεν πιάσει τὸν σερμαγιέ ἢ ἤθελεν κερδίσει ὀλίγον τι ἢ καὶ πιάσει
μόνον τὰ διάφορα, εἰς τὰ αὐτὰ τὰ περιστατικὰ ὁ καπετάνιος ἢ καὶ σύντροφοι θέλει ἔχουν
χρέος ἄφευκτον, ἐρχόμενοι ἐδῶ . . . τὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν, δείχνοντας
τοὺς λογαριασμούς τοὺς παστρικά καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πούλησεως, καὶ τότε ἢ καντζελ-
λαρία θέλει διορίσει τοὺς πλέον τιμημένους οἰκοκυροὺς καὶ παλαιότερους καπετάνιους καὶ
παρτζεβεβέλους τὰ εἰποῦν καὶ τὰ διακρίνουν καὶ τὰ αποφασίσουν, ἐκεῖνο ὅπου πρέπει τὰ
γίνῃ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

648

ΑΘΗΝΩΝ

1814. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδὴν πασᾶ Χοσρέφ Μεχμέτ
πασᾶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κούστου,
ἐν 29, σ. 134.

« . . . προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι καὶ ὅλος ὁ κοινὸς ραγιάς τῆς νήσου Θεομίων . . . Ὅθεν
διὰ τὸν παρόντα χρόνον μὲ κοινὴν γνώμην τῶν προεστῶτων συμπάτριωτῶν σας, θέλετε
ἀποκαταστήσει ἐξ αὐτῶν ἐπιτηρητὰς εἰς τὰ τοῦ μουκατᾶ . . . Ὑμεῖς δὲ οἱ διορισθησόμενοι
ἐπιτηρηταί, προσέχετε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐναντίον τῆς ἱερᾶς
κρίσεως καὶ φυλάττετε ἀπαράβατως καὶ μὲ ἀκριβείαν ὅλας τὰς τοπικὰς συνηθείας . . . ».

649

1814. Προικοδοτικὸν γράμμα, ἀπὸ 29 Ἀπριλίου, ἐν Σίφνῳ,
ἐν 297, σ. 401-402. Τὰ σχόλια, αὐτόθι, σ. 391-401, ἐνθα τονίζεται, ὅτι ἡ προικοδοτου-
μένη ὑπανδρεύθη μετὰ πέντε ἔτη.

« . . . Τὴν σήμερον ἡ Μ.Κ. . . . προικοδοτεῖ ἀπὸ τὴν σήμερον πρὸς τὴν ἀνεψιάν της Μ.
θυγάτηρ τοῦ ἀνταδέλφου της . . . τὴν ὁποίαν καὶ ἐκ τῆς θείας κολυμβήθρας ἀνεδέξατο καὶ
παιδιόθεν τὸ ἀνέθρεψεν καὶ ὡς γνήσιον παιδί της ἀπεκατέστησεν (οὔσα ἢ εὐγενεΐα της
ἄτεκνος) διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ὡς ἄνωθεν εἴπομεν τὴν προικοδοτεῖ τὰ ἀκόλουθα
πράγματα διὰ τὰ εἶναι ὑπὸ τὸ ζᾶπτι καὶ κυριότητα αὐτῆς, ὡς πρᾶγμα καλῶς καὶ ἐννόμως
προικισθέν. . . . τὴν προικοδοτεῖ μὲ τοῦτο, τὰ συνοικοῦν πάντοτε καὶ τὰ τὴν γεροντο-
τροφῇ, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεΐα της τὴν ἐπαιδοτρόφησεν . . . ».

